

give, hvad Erklæring de ville, baade om, hvor meget der skal paalignes, hvornaar det skal ske, og hvorledes Ligningen hensigtsmæssigt skal føres frem. De have al Frihed til at erklære sig, som de ville, og det, mener jeg, er en Fordel. Specielt, naar der er Tale om at opkræve mange Penge, kunne de erklære sig derom.

Det ærede Medlem gaar ud fra, at der skal opkræves indtil 300,000 Kr. Det tror jeg nu ikke, jeg tror, at man langt fra vil opkræve denne Sum, og jeg tror heller ikke, at Kommunalbestyrelsen vil erklære, at der skal opkræves 300,000 Kr., det er noget, det ærede Medlem stiller frem, men som sikkert langt fra kommer Virkeligheden nær. Kommunalbestyrelsen har imidlertid ikke noget med at erklære sig om Kirkens Trang, det er Kirkens „Forsvar“, der skal gøre det, men ikke Kommunalbestyrelsen, thi den er ikke Kirkens „Forsvar“. Jeg tror, at naar man vedtager Lovforslaget her i Aar, vil man faa opkrævet, hvad der til Kirkerne trænges til over hele Byen. Det er en forsvarlig Foranstaltning, ikke alene for Kirken, men ogsaa for Byens Skatteborgere, og derfor vil jeg meget anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget, som det foreligger, og derimod ikke gaa ind paa det Ændringsforslag, der her er stillet.

Borghjerg: Vi fik nu at vide, at den ærede Kultusminister modsætter sig dette Ændringsforslag. Han indrømmede, at han for et Par Aar siden i Samlingen 1898—99 var en Tilhænger af Tanken om at indhente Kommunalbestyrelsens Anbefaling, ikke blot dens Erklæring, men naar han nu har forandret Standpunkt i denne Sag, er det, fordi hans eget Parti siden den Tid er bleven Flertal i Københavns Borgerrepræsentation. Det er det, der er sket i de 2—3 Aar, der ere gaaet siden den Tid. Det københavnske Venstre, Ministerens eget Parti, er blevet Flertal i Borgerrepræsentationen. Da Venstre ikke var Flertal i Borgerrepræsentationen, vilde Ministeren gerne have, at Kommunalbestyrelsen skulde anbefale en saadan kirkelig Ligning, men efter at de liberale ere blevne Flertal i Borgerrepræsentationen, ønsker

Ministeren ikke at lægge denne Indflydelse i Kommunalbestyrelsens Haand. Det er ogsaa et ejendommeligt Udslag af Systemskiftet. Den ærede Minister udtalte, at det, der havde foranlediget ham til denne Svingning, var mine Udtalelser i Gaar om mit Partis hele Standpunkt, at vi vare imod denne Ligning over det hele, og at vi vilde foretrække den bestaaende Ordning. Det var en højst mærkelig Udtalelse og en meget lidet logisk Udtalelse af den ærede Minister, thi det er ganske rigtigt, at vi ere imod denne Ligning over det hele, og derfor ville vi helst ønske, at dette Lovforslag slet ikke bliver fremmet, men naar det endelig skal fremmes, naar Regeringen og dette Tings Flertal ville fremme det, ønske vi, at Kommunalbestyrelsen skal have et Ord at sige. Naar man i Loven bestemmer, at det skal paalignes over det hele, bliver Kommunalbestyrelsen virkelig nødt til at respektere denne Lov, og det bliver da kun dens Opgave at sørge for, at der anvendes den størst mulige Sparsommelighed.

Den ærede Minister slog atter i Dag paa, at jeg ved mit Standpunkt egentlig varetog de velhavendes Interesser. Jeg maa endnu en Gang protestere mod det; den ærede Minister har paa ingen Maade saglig kunnet imødegaa mig. Jeg har paa vist ud fra de Anmærkninger, som den ærede Minister har trykt op fra sin Forængers Tid, at det største Bidrag, der kræves, det, der langt overvejer noget af de andre Bidrag, er til Frue Kirke, altsaa halvandet Hundrede Tusinde i den indre By. Der kræves ikke tilnærmelsesvis nogen saa stor Udgift i Forstæderne. Og til denne store Sum til en Kirke i et forholdsvis velhavende Kvarter skulle vi ude i Forstæderne bidrage! Dertil kommer det Moment, som det ærede Medlem for Verninge (H. Holm) i Gaar fremdrog, og som jeg ogsaa betonedede, at det netop er ude i Forstæderne, at de have disse ny Menigheder, der til en vis Grad ere en Slags Frimenigheder, have Frimenigheders Karakter, idet de søge at vedligeholde deres egne Kirker og holde deres Drift vedlige, bl. a. Nazaret-Kirken, der ligger i et meget fattigt Kvarter. Der har man frivillig sluttet sig til denne Menighed, holdt den oppe ved egne